

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Symbola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS XXXVI. PRUDENTIA.

§. I.

Symbola.

Dividant diem, ac noctem. Gen. I. 14. Prudentia, quasi diei quarti lumen, erumpat; per quam inter facienda, & non facienda, quasi inter diem, & noctem, dividamur. Aelredus Abb.

Nomine *Fachin*. 3. Reg. 7. 21. *Fachin*. Hebr. idem, quod *directio*, & *rectitudo*, *Booz*, id est, in eo *fortitudo*. Tropol. quilibet Fidelis, & Sanctus, eget columnâ duplici; ut fiat templum DEI: scilicet *Fachin*, id est, prudenti, rectâque directione, ad decernendum id, quod agendum est: & *Booz*, id est, fortitudine ad illud exequendum. Prudentia enim prærit quasi lux, viam virtutis, & sanctitatis, ostendens: unde dexteram occupat. Cornelius hic.

Prudentia comparatur astutiæ serpentis. Deludit enim incantorem obturando unam aurem cum terra, & aliam cum cauda. Sic viri Sancti, & prudentes, deludunt incantatorem, id est, tentationem diaboli: quia unam aurem obturant caudâ, id est, memoriâ mortis; & aliam obturant terrâ, id est, consideratione propriæ fragilitatis. S. Bonaventura dicit. Sal. c. 28. de prudentia.

Serpens lippientibus oculis feniculi succo medetur; ita & tu veræ prudentiæ pharmacô discute omnes inconsiderationis nebulas. S. Basilius hom. 9. hexam.

Prudentissia amilatur hyacintho. Nam sicut dicit Diof., Hyacinthus aeri se maximè conformat, ut sit in nubilo nubilosus, & in sereno serenus: similiter homo prudens conformat se decenter statui aliorum, cum quibus habet convenire. Geminiani l. 2. c. 28.

§. II.

Prudentiæ definitio.

Prudentia, est rerum bonarum & malarum, & neutrarum, scientia: partes ejus memoria, intelligentia, providentia. S. August. l. 83. Quæst. 9. 30.

Vera hominis consulti prudentia, discretio est rerum, quæ faciendæ sunt, & non faciendæ: & velut probus nummularius; quod probum est, retinet, & ab omni mali specie cavet. S. Basilius in princip. Proverb.

Prudentia, est virtus electiva boni, & fugitiva mali. Hugo Card. in Prov. 16.

§. III.

Prudentia futura prospicit.

Num invenire poterimus talem virum, qui Spiritu DEI plenus sit? Gen. 41. 38. Joseph sapientissimus habitus est, quod consilium Pharaoni suggessisset; ut fertilitatis tem-

pore omnia regni horrea frumentô completeret, quod tempore sterilitatis usui foret. Ipse Rex eum laudavit. Et sane plenus ille Spiritu DEI dicendus est, qui sibi ipsi prius consultit interea, dum magna apparet in Mundo fertilitas, terraque misericordiâ repleta est (*miser ricordia tuâ Domine plena est terra*. (Plal. 118. 64.) de virtutibus, bonisque operibus; ut isdem, dum maximè opus habuerit, in tempore angusto, gratiarumque inediâ, in qua de sola justitia agetur, utatur. Bessius Dom. 8. Pent.

Ut inam saperent, & intelligerent, ac novissima providerent. Deut. 32. 29.

Comparatus est jumentis insipientibus. Pf. 49. 13. Sicut pecudes solum præsentia, & quod in oculis est, spectant, futuri non sollicitæ; ita homo vanus; æternitatis, & vitæ melioris, oblitus; in res præsentis se immergit. Drexel. Daniel c. 12. §. 1.

Vade ad formicam. Prov. 6. 6. Si enim tantillum animal, duce carens, rationis expertus; tantum naturâ duce sibi providet in futurum: multo fortius homo ad imaginem DEI factus ipsum habens ducem, debet in præsentia fructus bonorum operum congregare; quibus vivat in futura vita, quæ nunquam deficiet. Comparatur autem vita præsens æstati: quia nunc, inter ardores tentationum, tempus est colligendi merita futurorum præmiorum. Dies verò Judicii hyemi comparatur: quia tunc nulla relinquetur facultas laborandi pro vita habenda: imò quilibet cogetur comedere de hoc, quod recondidit in horreo suo. Hugo Card. hic. Et apud ratione carentia animalia aliquis de futuro sensus est; ut & nos non præsentis vitæ inhiemus, sed ad futurum sæculum omni studio aspiremus. Non in præsentis sæculo repones, quod in futuro tibi requiem parat, formicæ exemplum spectans? quæ per æstatem hybernium cibum sibi recondit; neq; quia nondum adest tristis hyems, inerte tempus deducit. Clarius l. 1. or. 56. Formicæ sunt prænantia mortis. Ità eandem prænantia verè Cimoni, teste Plutarcho in ejus vita, & Neroni. Cum enim hic somniasset, se pennatarum formicarum multitudine oppleri; concitata in se multitudine mortem paulò post sibi conscivit, teste Suetonio. Causam dat Aldrovandus: formicæ, inquit, esse mortis indicium, asserunt; quod terræ filia sint, & in subterraneis caveis habitent; quod etiam mortuorum cadavera inferuntur. Ità sapiens semper prospicit imminentem mortem. Cornelius hic.

Formica cum hyeme eductum de cavernæ frumentum siccaret, cicada esuriens rogabat; ut aliquid frumenti concederet. Cui formica: quid fecisti æstate? cecini, inquit illa. Si æstate, respondet formica, cantasti, hyeme salta. Masenius Argut. l. 1. c. 4.

Quis